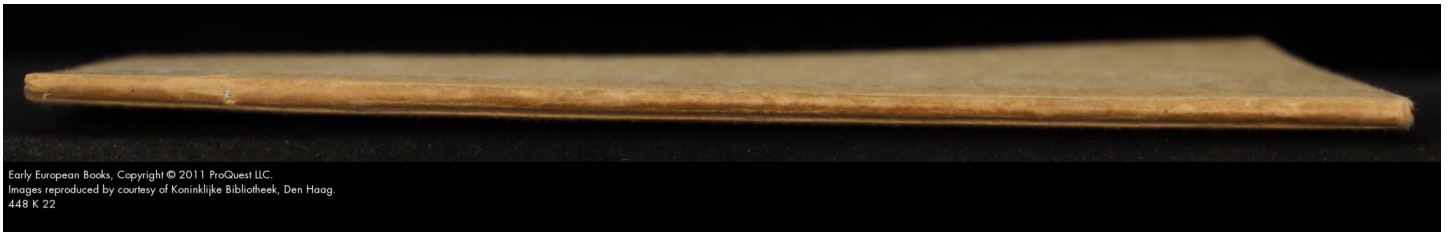
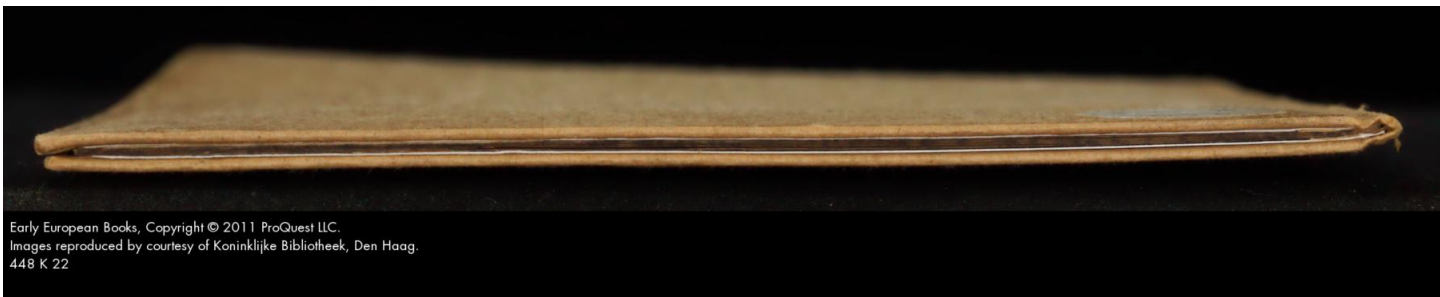

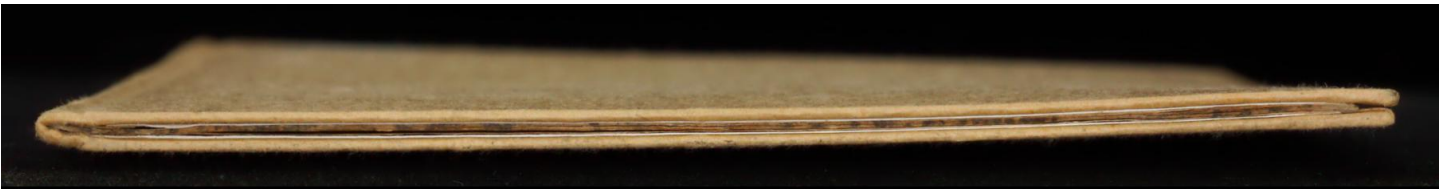
448
K 22

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 K 22

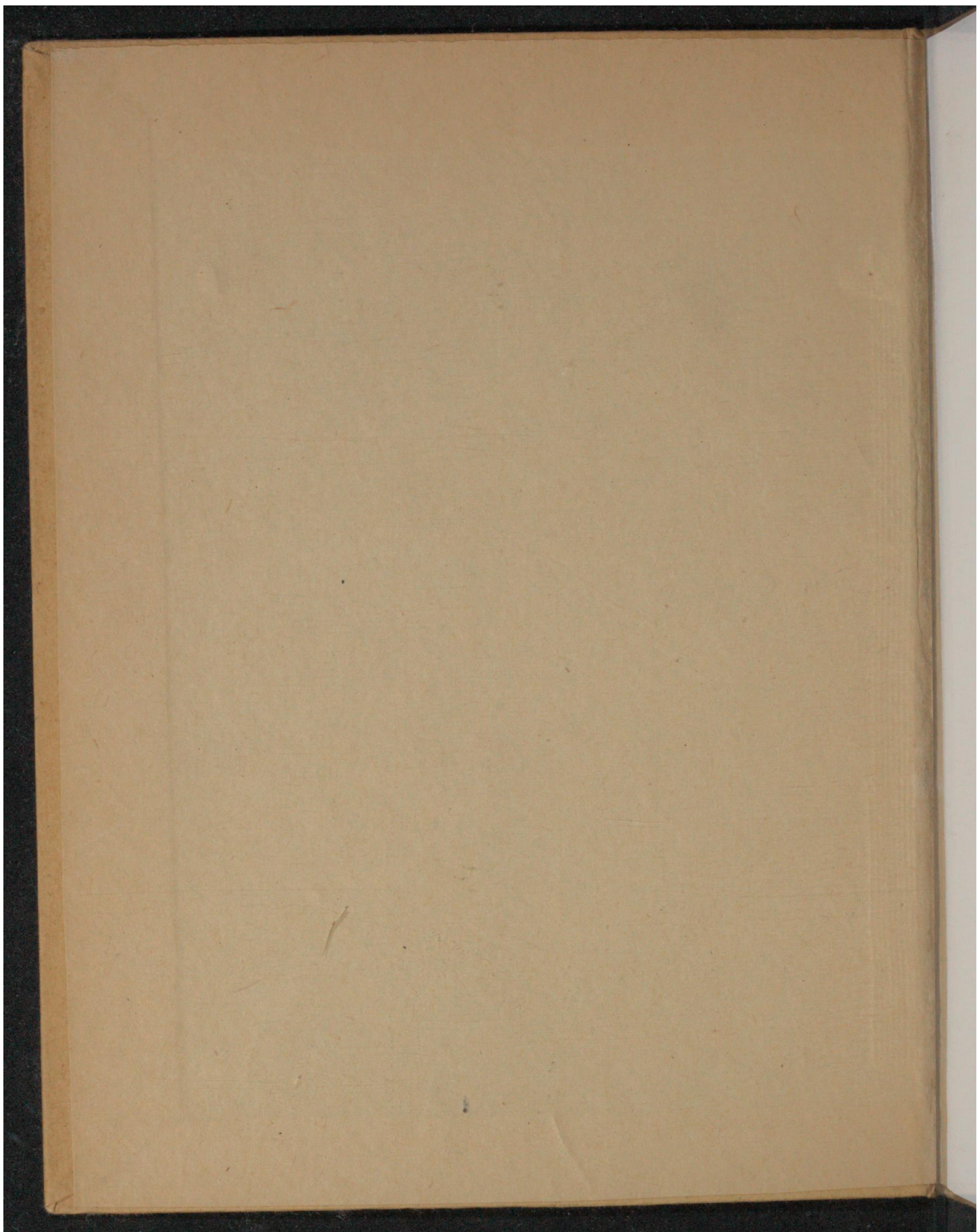
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 K 22

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 K 22

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 K 22

H E T
VOORBURGH
SNOEP-REYSJE,

Of Klught /

W 448 K 22

V A N ' T

Gestoorde Paertje.

Den tweede[n] Druk / vermeerbert en van nieuws
oversten / van veel grove fouten verbeteret.

Nac de Copye van Amsterdam Gedrukt in 't jaer.

INHOUDT.

L *Aurens Teunisse*, een Heerschop in den *Haegh*, een langen tijd kennis met een *Snyers Wif* gehouden hebbende, besoeckt haer, terwijl haar Man uyt was, en noodichtse tot *Voorburgh* op een *Visje* tegast. Casueel komen daer twee *Klercken*, die haer konden, en wel sagen dat de *Wagen* niet recht gongh, schrijven aen den eenen sijn Man, ende den anderen sijn *Vrouw*, een brief, daer sy haer beyde by te *Post* ontbieden, alsoo de anderen (soo sy schreven) in doodts noot lagen: Beyde quamen sy over, en in plaats van gequetsten te vinden, vonden die t' samen te vreden en gesont, daer toen een hart gevecht van *Vrouw* tegen *Vrouw*, en *Man* tegen *Man* uyt ontstont, alsoo yder meende door de selve bedrogen te sijn.

P E R S O O N E N.

LAURENS TEUNISSE, 't Heerschop.

TRYNTJE, een *Snyers Wyf*.

JORIS, { twee *Clercken*.

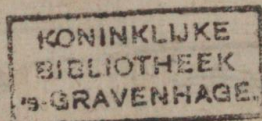
TEEWIS, {

WAERT.

JONGE.

ANNETJE, 't Heerschops *Wyf*.

SNYER.

Voorburghs Snoep-reysje.

Laurens Teunisse.

V Erandering van spijs/seyd t'spreckwoort/maecht nieuwen appetijt/
't Is wel een groote geck/ die altans sijn kraent in eene ton verslijt:
Want hyndendaeghs is't de manier/ soo wat goeye buyeschaep met
maelhanderen te houwen:

Jan Neef heeft t'huys vels genoeg/ en noch gaet hy ebenwel op een ander
Leertouwen;

Doch 't is de mode soo/ seyd hy/ en daer mee/meent hy/maecht hy het goet:
Maer als ick de waerheydt sal seggen/ ick geloof dat hy 't uyt enckeie spijt doet
Om dat men tot sijnent soo altemet eens komt bontwercken/
En dat hy denckt/ mijn Buperman oock wat/ dan gaen wy met eene hupck te
kercken;

Ende sonder liegen/ tot mijnent/ loof ick/ is't mee soo gestelt:

Leer om leer/ denck ick/ en zay oock somtijds in een ander mangs velt.

Mijn Snyers buyz-wijf/ bloet! dat's sulcken brabe Basinne/

Sp gaet met de naeldt om/ trots haer man/die daer sijn kooft hy moet winnen;

't Is sulck een Schaepje sonder wol/ mijn Pols slaetme als icks sie/

Tae/ noyt kom ick by'er/ of val terstont voor haer op mijn knie/

Soo heerlijk doet sy haer op: Maer sy isser beleest by: Want strack wilse dat
ick mijn hoofd sal opsteecken/

En in haer Binne-kamer komen/ om soo mondelingh met haer te sprecken/

'k Heb in langh geen audientie gehad/ doch haer man is strack uytgegaen/

Soo dat icker eens nae toe wil peuren. Daer komtse jupst selver voostaen.

Laurens. Trijnje.

Laur. **G** Oeden dagh Buyz-broutw/ hoe staet de gelegentheydt al? Jou hier
soo voor deur te binden?

Trijnje. Al slapjes/ mijn Heer/ het kon wel beter sijn/ doch men kan de nee-
ringh niet vast binden/

Mijn inkomst is altans seer slecht/ 't zint dat gy hier de laetste mael waert/
Affer met naepen heel wepnigh verdinert/ en by gebolgh niet veel overgegaert.

Laur. Alw man/ dunck my/ heb ick sien uytgaen; Weet gy niet waer nae
toe hy 't heeft genomen?

Trijnje. Nae d'een of d'andere kit/denck ick. Laur. Wel/ soo sal hy niet voor
tabont t' huys komen.

Want nae mijn voostaet/ soo magh hy de neury wel/ en scheidt niet/ voor
't lijfen is vol.

Trijnje. 'k Wou dat hem de moort stack dien Slet-vinck/ en dan is hy noch
altijdt als dol/

Voorburghs Snoep-reysje.

Wil alles aen stucken slaen / jae wat vooz hem komt maecken en breecken :
En daer magh niet een Molick komen / of ick dien hem wel onder mijn roeken
te steecken /

Sulck een man is't dan / en wordt noch soo root om sijn kop en stijf /
Dat hy niet 't heele hooft wel sou gaen kruppen in mijn lijf /

Ich hebber sulcken leben mee / jy sou 't jou leben niet geloben :

Jae / een heelen dagh / kon hy / sou hy wel willen hare kloben.

Laur. Soo langh hy anders geen quaet en doet / soo komjer noch niet qua-
lijck hy toe.

Trijntje. En eventwel / om de waerheyt te seggen / ick ben hem al by wat moer
Want altijd sijn selven soo met een dingh te behelpen / dat wil soo quaijck licken.

Laur. Jae / ick hoor wel / hy krouwt soo diep niet / als het jouw wel komt te
jucken :

Ten is dat eper eeten niet / komt kleetje an / ick sal vast vooz uptgaen.

Trijntje. Waer nae toe ? Laur. Jae Voorburgh / daer sel Pos en Pieterman
gereet staen /

En van Voor-in houje beul / dan maghje jou lust eens boeten.

Trijntje. Hebje dat in 't sin / Heerschop / soo komtime by alle daeg soo begroetē.

Joris, en Teeuwis.

Joris. GAntsch bloedt ! dien Boer die hadder of / dat was een Fochiert van een
Dent /

Een van mijn leben / als die / heb ick noch soo liberael gekent /

Twee schoone Lobbens / leghtse nae daer / en dat vooz een beetje te solliciteren /

Quam hy in sommige Advocaten haer klauwen / hy hiel geen van al die witte
veeren /

Maer conscientjes halven / heb ick hem aen een goetd man geraen /

Schoon seecker Practisijn nu lest aen mijn huys quam gaen /

En sep / sijn-man / gy bent van Waterlandt / en kent de meeste Boeren /

Alsfer weer hy uw komen / sentse nae my toe / wy sullense dan lustigh loeren /

En wy sullen t'samen snurpen aen de beest. Wat dunchje / was dat niet een eer-
lijck man ?

Teeuw. Ich kenden al meer sulck slag / en weeter wel andere deimen van /
Lest wasser een / die wou niet meer als tachtigh gulden upt een Playdoitje
strijcken /

Ich weet niet hoe veel Consulation / Besognes / Preparatien / Datacien /
Resumptien / Comparitien endiergelijken.

Hy op de man sijn reekeningh slantste : Maer doen 't van de Heeren wierdt
getareert /

Wiert hem geen vijf en twintig gulden toegelept / en hy lustig gereprehendeert :

Jor. Men hoorde sulcke grippers van 't Hof te bannen / die komen andere
maer een quape naem te geben /

En dat maecht dat al de Advocaten soo veel quaets wort toegeschreven : Doch

Voorburghs Snoep-reysje.

Doch de Heeren hebben sommige in't oogh/ daerje wel haest wat anders moght van sien.

Teeuw. Wel / of sy al eens de ses weecken krijgen / souwer dan sulck een wonder van geschien?

Daer begense haer Doort aen / Maet / dat raecht niet eens haer kouwwe kleeven:

Maer ich meen / dat ich rechter was / ich sou die Villers wel wat anders leeren.

Daer's al beschot booz haer backhuys / sy achten dat soo veel als de Studenten haer bannissement /

Een ses weekentje / of een Ppekraasje van vijf en twintigh gulden / dat synse al gewent /

Ich loof ich 't wel hondertmael gesien heb / terwyl ich op 't Comptoir heb geschreven /

En dat hien ichje wel seggen / menigh bloedtje wortter gegeffelt / die soo veel quaet niet heeft bedreven /

En soo komt het / dat de goepe ende quape met een sop worden obergoten.

Joris. Sy praet van de Advocaten nu : Maer de Procureurs laet je ongeschoten.

Daer hebje / trouwens / te langh by gewoont / sy soudt qualijck doen / alsje daer te veel van sep.

Teeuw. Neen bylo / dat scheelt mijn niet / soo wel den een / als den ander syn schelmerep /

Daer synde oock al goepen ende quapen onder / gelijck 't onder alderhande soor ten van menschen gaet :

Nu / elck kent syn selven / niemant boet booz een ander mans quaet ;

Ich laet haer booz't geen sy syn / soo wel de gupten als de bromen.

Joris. Dat syn al praetjes om den thyn / sy moest op haer saecken selver komen /

In alle-gebal ten raecht jou immers niet / die brom is / en treckt het sich niet aen.

Teeuw. Maer hoe soeck sy alles soo ten naeukeurighsten te onderstaen ?

Joris. Een van mijn vrienden / Maet / isser nu kortz te schendigh van bezogen /

Men seyt dat de Advocaten liegen : Maer ich weet niet wat Dupbel hy niet al hadt upt syn poot gesogen /

Om een Obligatie te krijgen upt de man syn hant /

Toen hy hem hadde / jae / daer viel niet meer booz te doen / dat briefje bleef wel aen een hant /

En onde wat pretext / dat sal ich evenwel noch swijgen :

Want ich loof niet / dat icker van reppen sou / of sy sout hem datelijck in de neus krijgen.

Teeuw. 't Is my eben eens / wat / en wse het is / ich heb toch van mijn leven soo veel staeltjes gesien en gehoozt /

Dat / dat het van sommige / in sommige plaetsen geschiede / men strafte se met de koozt :

Voerbursche Snoep-reysje.

Jp kent noch het secreteet van de Mis niet / jp bent noch jongh en sult noch wel
leeren /
Gaetter maer soo veel Maenden by om / als icker wel jaren by heb moeten ver-
keeren /
Dan selje wel sien / hoe sommighe twee parthyen gelijk dienen / en steecken de
boetens in haer sack :
Een paer hondert gulden upt een Revisie : dat gaet soo al met gemak /
En hondert andere knepen / die de Dypbel niet souw practiseeren /
'k Segh noch / blijft hier maer wat / jp sult noch wel andere dingen leeren /
En by wat byzonder vopsen hoozen singen. Jor. Dooz my ten raecht my niet /
Of sp valsheyt gebruycken / of niet ; alst maer aen my niet geschiet /
Laet wy op dese Lobbens slechts een Becker gaen setten /
Teeuw. Dooz my / ick heb niet te versumpen / of ick most jouw beletten /
Waer slechts na toe? in of buypen de Stadt?
Joris. Een eersten na Doozburgh / ick heb by Burghje nu kortz wat lechers
gehadt.

Laurens. Trijntje.

Laur. **D**at was een haerigh kofje ; ick heb in langh niet beter wesen snoepen/
Die Dooz-in was goet. Trijnt. Soo langh ick sulche Pos heb / wil
ick om geen andere roepen :
Ick wil wel bekennen / mijn Man schaft t'hups soo rijckelijck niet op/
De reusel was alleenigh 't gelt waerdigh / ick laet staen de kop.
Laur. Dat slaetje dooz upt / quam oock wel / alffer maer niet te veel dooz
wozt geschreven :
Trijntje. Dooz een handt vol vettekens / wert nimmer meer als een Stoter
gegeven /
Tot Amsterdam geestmen maer een dubbeltje / al looptme kelder in / kelder upt.
Laur. Maer daer bindtjese veeltjts verlept / en dan acht ickse niet een dyp /
Als soo een steek-salaetje verx is / dan ist plaister daer een ganggetje in te gaen /
Anders ist ongesont / en men haelter licht een seer hooft van daen /
Eens ben icker aen vast geweest / Heer ! wat was ick verkouwen /
Het slijm liepme de kop upt / en de Docter sp / ick moestme van sout en suer
onthouwen :
Wijn was my oock verboden / 'k wasser heel deerlijck aen vast.
Trijntje. Ick gingh lieber op versche Pieterman / als sulcken verlepten goet
te gast /
't Is een moepelijck dingh / als men in Meesters handen moet komen /
En 't sijnste datter van is / watje gebruyckt of eet / jp doet alles met schzomen.
En waer men komt men deuchter niet / men hept met seer-hoofdige luy niet te
doen.
Laur. Dat men van sulche wat souw oberkrygen / dat 's niet buypen vermoen /
Rijcht maer een seer oogh aen / jp selt immer's yet seer najs trecken.

Trijntje.

Voorburghs Snoep-reysje.

Trijntje. Souw doch/ denck ich/ dien bekende dickert sijn Wyf / wel te gaste
getweest hebben by sulcke gecken /
Die de bellen van onderen dragen. Heer ! sp keecker nu kortz soo quips upt.
Laur. Om rondt upt te seggen / de luy pzaeten / datse niet veel en stupt /
En de Man gaet met de hupck te kercken / dat hy als Deechen in't Hozendza-
gers gilde is aengenomen.
Ich heb hem selfs nu kortz noch / in een vol geselschap by Moses sien bergelijc-
ken : was dat niet verd genogh gekomen ?
Moses had hoornen sepense / soo had hyer mee op sijn hooft.
Trijntje. Dat inde Man sijn presentie ? was jz daer niet by geweest / het
wiert van my niet geloofst.
Doch daer sijn al meer sulcke Sullen / en alsment haer sep / souwen sp't noch
niet willen weten :
Laur. Daer hebbense gelijk in ; want de Dupbel mocht dat soo kunnen op
eeten /
My dunckt 't is al genoech / dat sp het soo ongemerckt laten doorgaen.
Trijntje Seecker Man / die jz wel kent / moest nu kortz wel wat anders
upt staen /
Hier vriendt / seper een / doe jz die bootschap / ich sel ondertusschen met jouw
Wouw wat pzaeten :
Hy wist boorts handt wel / dat het om sijn Wyf te doen was / en noch moest
hyse alleenigh laten.
Een ander quam sabontz by sijn Dochter / en lieter een in een boom klouteren /
Om dat hy 't werckje dooz de bengster sou kunnen aensien / als hy souw sijn
aen't piejouwteren /
Die Man kon't in 't eerst niet geloben / booz hy hadt het selver gesien.
Laur. Ist mogelijk ! wie souw kunnen geloben / datter althans sulcke din-
gen geschien.
Ten sp ich selver inde handelingh wat dee / ich souw menen dat het sproochjes
waren.
Trijntje. Daer woont noch een root-haertje inden Haegh / dat stelje wel an-
dere snaren :
Haer Man wil noch al gelettert wesen / en ebenwel leyt hyer by t'hups /
En moet dagelijcx om sijn deur met goeye oogen aenkycken een hoope buyl ge-
spups /
Wat souw den bloedt doen ? hy isser onder / en gater een glaesje booz drincken.
Laur. Dat gebzup souw my niet aenstaen / al souw ich alles aenstuckent
klincken /
Ich loof wel dat mijn Wyf somtijts van d'een of d'ander doch wel krijght een
brock of een stuck :
Maer dat 't oogh niet en siet en deert 't hart niet / krijghese wat / dat is haer
geluck :
Ich wilse dat wel verseecken / dat ich het in mijn presentie niet en souw ver-
dragen /

Voorburgsche Snoep-reysje.

En vond ick oock pemandt op den Cil / de bootschap / souwen wesen supbere
slagen ;

Alles bedectelijck en statigh inde Kerck / dan huyt het wat heen /
Dan wordtje booz vroom gehouden / en krijght noch wel een Officy te bekleen.

Trijntje. Jaes daer zynder soo veel / die niet een Predicatie souden versup-
men /

En mee al loopen hincken / Och ! dat men se eens mocht uyt schupmen /
De Kerck raechte wel half leeg ; hoe dun souden de Vroomen daer blyben staens
Wat souwer al meenigh / daer nu geen vermoeden op is / op den schupin-spaen
moeten gaen.

Laur. Kom laten wy hier binnen noch wat gaen sitten / ick selje wel andere
Hystorien vertellen /

Daer die van Floris en Blancefleur niet by te pas komt / noch de berdulde
Gyselle.

Joris. Teeuw. Waert. Jonge.

Joris. D'Als 't eyndelijck hier / hou / hospes / hou. Waert. Alree Mannen.

Joris. Hebje noch van dien ouwen hont ?

Waert. Ja Vrienden / den oprechten Canis Marinis / die booz thien jaren
in syn bloepsen stont /

Het oprechte 't Sestigertje / soo goet als by Wijn-kooper is te binden /

Daer binnen pypense me geweldigh ? Teeuw. Wie ? Waert. Die Vrienden /

Booz my ick kense niet / al vielicher over heen /

Sp hebben booz de middagh hier een Disje gepeuselt met haer twee /

Het een lijckent een grand Signoor met een Fulpe Mantel / en 't ander een frape
Burgerinne /

Teeuw. Ken jy haer namen niet ? Waert. Neen. Teeuw. Dat kan ick niet
wel versinnen /

En Heerschop met een Fulpe Lap / en daer by een Burgers Vrouw /

Dat ick niet en wist dat jy een eerlijck Man waert / ick weet niet wat ick den-
ken souw /

Waert. Wat roert mijn / wie hier komt / als 't eerlijcke luy schijnen / en sy
my wel betalen.

Kom / dat praten en gaet in 't lijf niet / laet ick jouw vanden verschen eens
gaen halen. binne.

Teeuw. Te Dupbel / Jooz ; Soo 't mogelijk is / moet ick dat gat eens dooz
sien :

Jor. Alsje dat in 't sin hebt / ken jy se om den hoeck van de deur wel bespien.

Teeuw. By mijn Sieter nae / 't is Trijntje naest de vergulde Boek / dien
Syner syn Wyf /

En de Dent is Laurens Ceunisse inde Wale straet / naest 't gestichte lijf /

Wat huyptmen dien kockert met de Syner Wyf op een padt ! wie hoorde
sulcke streecken /

En

Voorburghsche Snoep-reysje.

En de Dent heeft selver t' hups genoegh te doen : want dat hy oberhept mach
hy wel in't Gast-hups steecken.

Jor. Jae Daer / soo gaettetter toe inde Brouwerp van de Werelde / maer
is hy sulcken Haen ?

Teeuw. Ick heb al meer van sijn Snoep-reysjes gehoozt / hy sal op 't leest
noch wel vooz Stadts Bul upt gaen :

Maer daer schietmen pets in / ommer die parten wel te verleeren :

Jor. Alfs die in't gat hebben / sullense die niet uptiacken / al gingjese drie-
mael daeghs klisteren :

Teeuw. Ick wilder ten minsten mijn plaspier van hebben / en een ander eens
om lachen doen /

Ich sel een Jongen met twee Brieven afbeerdigen / en laten die na den Haegh
toe spoen /

Enschrijven aen sijn Wijs / dat wil sy haer Man vooz 't laest noch eens sprec-
ken /

Datse aenstonts hier na toe moet komen / ende de Schuyl voort laten af steecke :

En aen haer Man / dat / wil hy haer noch lebend' sien /

Dat hy niet moet komen wandelen : maer datelijck heen blien.

Jor. Blommer-herten ! dat's aerdigh bedocht / hoe willen sy op malkander
staen kijcken ?

Teeuw. 't Quedter wel anders van gat sal gaen / sy sullen malkander als
Hoeren en Boeven uptstrijcken /

Gelijckse oock inder daedt sijn. Joris. Raeckense maer niet met malkander in't
haer /

Teeuw. Dan sullense doen / gelijk 't met Laurens flus alleenigh waer.

Hospes / hou / brengh wat Pen en Icht / en roept een bande Lappers ge-
sellen /

Ich sal een briefje schrijven / dat moet hy te Post gaen bestellen /

Jor. Brengh den Hospes eens / en daer mee op ende wegh /
Neemt sy de Pen in de handt / maer schryft naer dat ickje vooz seggh.

Monsieur Snyer :

UW Vrouw die is een Mes tot 't hecht in 't lijf gesteecken ,
Haest uw na Voorburgh toe , wilt gy haer levent spreekken ,
De wont leyt noch en gaept , daer is geen stoppen aen ,
Den steecker sitter by die 't haer heeft zengedaen.

Joris. Bon die / noch soo een quant / 't is stemmigh sonder liegen /

Teeuw. Deleugen is sonde / Daer / hy sel hem maer inden uptleggh bedyfe-
gen.

Me

Voorburghs Snoep reysje.

Me Juffrouw:

UW Man die is geraeckt seer hevigh in 't gevecht:
Een is ter neer geleyt met hem soo staet het slecht;
Sijn hoofd dat hanght hem al, om dat hy gaf de steeck,
Hy kreegh een wack're Snee, en na 't noch daer'lijck bleeck,
Ten zy gy herwaerts komt, soo raeckt hy licht niet wegh,
Komt ras, en siet het selfs, 'tis waerheyt dat ick segh.

Joris. **Pupx pupx** / hier Jonghman weetje waer de goutwe Boeck upt-
hangt / en daer naest een Snper woont /
Jongen. Ja mijn Heer. Joris. Weetje waer de Dale-straet is: Jongen. Ja.
Joris. Bestelt daer dit Briesje soo wertje geloont /
Een schellingh met een paertje selder by wesen te winnen /
Jongen. In een groot half upz / sal ickse bepe gaer wel weten te binnen.
Teeuw. Ackerment wat wil dat een Bataelje geven / my dunckt ick hooz
't gerommel al aen.
Joris. De Snper is ebenwel ongeluckigh / dat hy met sulck een schot-beest
moet te bedt gaen /
Du hy mach hem met het Lierje van Overbeeck troosten / dat hy eens geestigh
op de hoozen gingh maecken /
Teeuw. Ken hy 't van buyten / soo singh eens op / dan kan icker oock eens
aen raecken /
Ick hebber dickmael van hoozen praeten: maer nimmer quam't my ter hant /
Joris. Ick ken soo een Deersje of twee. Teeuw. Singht dan eens op hooz de
stant.

Joris Singht:

1.
ERijts lacht' ick, danst en spronger,
Als ick was veel Jaeren jonger,
Maer nu laet ick mijn ooren hangen,
Exaltatus Cornubus,
Nu Jacomijn gaet quade gangen,
Cornua sunt omnibus.

2.
Wijl ick slaef en ploegh heel wacker,
Zaeyt een ander in mijn Acker,
En dat Duyvels weeligh onkruyt,
Exaltatus Cornubus,
Is s' morgens al vroegh al voor de Son uyt,
Cornua sunt omnibus.

't komt

Voorburghs Snoep reysje.

Teeuw. 't Komt supber appropos / soo gaet het daer mee maer: wat dunchje
sullense niet al haest moeten komen?

Joris. Ich geloof van jae; want na ich aen de kloek heb vernomen /
Soo isser wel soo veel tijdt booz hy / datmen gints en weer souw kunnen gaen:

Teeuw. Sy sullen hyde hier eben schtelijck willen wesen / om het werckje
terdeegh te onderstaen.

Joris. Houwje stil/ daer komt 't Wijsaen. Annetje. Hey/ vollick hey/ waer
is mijn Man gebleven?

Is hy al doot / seghtme / haesje wat / of is hy noch in 't leven?

Snyer. Och mijn liefste Wijsje / hospes / waer isse? isse heel deerlijck ghe-
quetst?

Och! ich ben mijn selven niet / wat komt my noch al ober op het lef?

Annetje. Spreek / honsvot / waer is mijn Man? hoe isser mee?

Waert. Wat weet ich vanje Man / wilj hem hebben / loopt hem soekien /
Wat heb ich metje geraes te doen. Snyer. Helpt my niet aen 't bloecken /

Waer Dupbel is mijn Wijs / braegh ich? Waert. Wel kijcht het / in haer bel.

Annetje. Soo is mijn niet en seght waer mijn Man is/ich alles hier in roe-
ren stel.

Waert. Wat/ bruydt dan inde Kamer / daer is soo wel/ denck ich/ den eenen/
als den ander;

Want na dat ich dat vollickje ter degen dooz sie / soo lijkenent wel hoeren en
boeben onder malkander.

Annetje doet de Kamer open. Och mijn Alderliefste Man / hebjer oock een
ter neer gelept?

Laurens. Wat neer leggen? wie hept jouw van ter neer leggen gesept;

Snyer, Mijn soete Vrouwje / wie hept jouw komen steecken met sijn Mes
in 't Lijf?

Wat boosdoender is dat geweest? waer is dien schelm? seggh mijn gesupcherde
Wijs?

Trijntje. Ich weet van geen steeck / veel minder van Mes of Degen?

Annetje. Wel/ mijn soete Daer/ van wie heb jy een snee inde hant gekregen?

Laurens. Wat snee? wat handt? wie Dupbel het jouw hier gestiert?

Snyer. Schozt jouw oock niet met al? of hept hyje eens gebarbiert.
En is dat het Mes / dat jouw is in het lijf gesteecken?

Annetje. Ben jy dat / staeltje / die ter neer gelept is? soo sel ich jouw eens
anders spreekien.

Sy staetter op. Jouw uptgebruyde Darchen / daer/ verlept weer mijn Man.

Snyer. Jouw Koffiaen / jouw Hoeren-dop / ich sal jouw den neck breecken
soo ich kan/

Daer Dupbel / neemt dat hy probisie / en op een ander tijdt sal ichje lubben/

Annetje. en jouw goztig Darchen/ sal ich van boven neer in 't water stubben/

Bruyt de Rit upt seggh ichje/ en laet mijn Man niet breede gaen /

Snyer. En jouw rae ich / dat jyje boozt pacht / soo ichje niet aen dupsendt
stukken sal slaen,

Joris

Voor-Barghsche Snoep-reylse.

Joris. Teeuwis.

Teeuw. **D**oght ick het niet / dat het soo een slaghe van Pabpe sou geben ;
Die Snyder scheen al een Dupbel van een Compeer / hy heyt wel
meer gebochten van sijn leeven ;
hy sat hem al redelijck in de blocken. Joris. Dat gebruy van de Wijben stont
oock heel schoon :
Hoe grengsden een op den ander ? Teeuw. Die Wyf kreegh al een beetje
haer loon :
Maer hoe droevigh wil sy dat aen sommige Cornuptjes van haer Supren ver-
tellen ?

Jor. Gantsch bloet / hoe willen die ophoozen / ik wedt sy wel dencken / begint
men hier sulcke snaeren van te stellen
Ist tijdt wy wat booz ons sien ; want quamen sommige knepen van ons onder
de man /

Men sou al bet hoozen dat de Winter hout was. Teeuw. Ick druckten der
noch wel eens wat nieuws van.

Jor. Maer weetjewel / datje dan daghwerck soud hebben / alsje aen dat toutje
begont te trecken.

Teeuw. Daer sou werck genogh van ballen ; doch dan konden sommige in
de Wintersche avonden booz een kluchje verstrecken /
En den Drucker kreeger gelt mee / en de tijdt wiert dan niet ledigh gepasseert.

Jor. Sy wilt seggen / een leegh mensch is een Dupbels oorkussen ; Maer
wilje schryven / schryft dat niemant en deert /
Die seyt dat hy wil / moet hoozen dat hy niet en wil. Teeuw. Die niet schurft
en is / en hoeft hem niet te klouten.

Doch oordeel jy 't soo best te wesen / ick salder mijn boortaen seer wel van kun-
nen onthouten.

Jor. Wat hoeft men elck een waerheid te seggen / en de spiijkers op haer
hoofte te slaen.

Teeuw. Op sulcke Snoep-reyljes magh heel wel een bil-slagh staen.

Hier sieje naeck en klaer de parten van de Vrouwen ,
Die noyt vernoeght en sijn : Maer veel van snoepen houwen.

De list eens Practisijn ; den Horendragers aert ,
Wat vuylheyt yemant pleeght , de tijdt het openbaert.

F I N I S.

eben ;
geze taal
en hanc
en bany
gem der
en dypen
enst sch
naken de
der rouw
minnege in
gepoffert
en ; Maer
wie fchurk
der fume
is op hanc
en

